

Naujoji Tvarka

#209

9 / 2023 (134)

Leksikonas - Michael Kühnen

114 - SENATAS

Nacionalsocialistų senatas įkūnija kolektyvinę partijos išmintį ir stovi priešais partijos lyderį, kuris pagal fiurerio principą formuoja tikrovę turėdamas beveik neribotą valdžią, kaip nacionalsocializmo idėjos sergėtojas. Partijos lyderis yra

atsakingas Senatui už tai, kad ir jis, kaip ir kiekvienas kitas partijos narys, paklustų idėjai ir partijai. Iš viso Senatą sudaro 64 senatoriai (Didysis Senatas), iš kurių 24 sudaro tam tikrą darbo komitetą (Mažasis Senatas).

Senatoriams keliami aukščiausi reikalavimai dėl jų ideologinių įsitikinimų ir tvirtumo, nesavanaudiškumo ir nešališkumo partijos vidaus ginčiuose, ištikimybės partijai, sąžiningumo ir neabejotinos reputacijos tarp partijos bičiulių. Paskyrimo metu jie nebeturi būti aktyvioje kovoje, t. y. neturi būti įsipainioję į interesus, kovas ir visas kasdienio organizacinio darbo smulkmenas.

Senatorius skiriamas iki gyvos galvos vienbalsiu senato balsavimu (partijos lyderis turi veto teisę) ir taip pat gali būti pašalintas iš senato, jei yra netinkamas, tik vienbalsiu visų kitų senato-

rių balsavimu. Senatas, kaip bendruomenė, t. y. vienbalsiai priimantis sprendimus, turi ypatingų galių:

Senatas renka partijos lyderį. Ji viena taip pat gali atleisti partijos vadovą. Ji turi veto teisę visiems partijos vadovybės sprendimams ir pati gali duoti nurodymus partijai, nors partijos vadovas turi veto teisę. Tačiau paprastai Senatas apsiriboja patarimais partijos vadovybei ir įsikiša tik tada, kai kyla pavojus principams. Partijai užgrobęs valdžią, Senato įgaliojimai mutatis mutandis taikomi visuose tuo metu besiformuojančios nacionalsocialistinės Volksstaat (žr. Valstybė) lygmenyse, taip pat galiausiai ir Naujojoje santvarkoje.

Dabartinėmis antrojo kovos laikotarpio Vokietijoje sąlygomis Senatas formuojamas iškart, kai tik baigiama atkurti nacionalsocialistinė Vokietijos darbininkų partija. Partijos lyderis skiria pirmuosius 24 senatorius, o jau dirbantys senatoriai gali veto teise užkirsti kelią naujam paskyrimui į bendruomenę. Surinkus 24 senatorius, suformuojamas nacionalsocialistinis Senatas, kuriam suteikiami visi įgaliojimai, ir taip įvykdomas fiurerio Adolfo Hitlerio noras:

"Per jį daugybė seniausių, ištikimiausių ir gambiausių judėjimo vadovų bus tiesiogiai susiję su aukščiausia partijos vadovybe. Priklausymas šiam Didžiajam judėjimo Senatui ateityje bus laikomas didžiausia judėjimo garbe."

115 - VERGAI

Slavai kartu su germanų tautomis, romėnais ir rytų indoeuropiečiais yra viena iš arijų rasės tautų šeimų (žr. "arijai"), gyvenusių Europoje daugiausia žemyno rytuose. Rasiniu požiūriu slavai priklauso rytiniam arijų rasiniam tipui. Jų pagrindinė tauta - kartu ir sovietinės imperijos etninė nešėja (žr. taip pat Sovietų Sąjunga) - yra rusai.

Istoriškai slavai yra Bizantijos Rytų Romos imperijos paveldėtojai ir panslavizmo kūrėjai bei formuotojai. Abu jie priklauso būsimojo slaviškojo nacionalsocializmo, kurio postpolitinis uždavinys - išlaisvinti Rytų Europą iš marksizmo ir sovietų diktatūros bei įtraukti ją į būsimąjį Keturtajų reichą - didesnę Europos nacionalsocializmo santvarką, pagrindams.

Šioje imperijoje nacionalsocializmas garantuoja visoms slavų tautoms jų rūšių išsaugojimą ir vystymąsi jų istorinėje aplinkoje ir įgyvendina panslavizmo tikslą - visų slavų tautų vienybę slavų federacijoje. Žinoma, nacionalsocializmas iš šio panslavizmo atima savo istorinę fronto poziciją prieš germanų tautas ir ypač prieš Vokietiją, nes visoms arijų tautoms garantuoja vienodą rūšies išsaugojimą ir rūšinį vystymąsi ir taip užtikrina visos arijų rasės ateitį.

Nors iš pradžių nacionalsocializmas buvo skirtas tik nordiniam-germaniškam žmogaus tipui, dabartinė sunki visos baltosios rasės padėtis verčia jį suvokti kaip organizuotą visos rasės valią gyventi. Šios valios nešėja, taip pat ir slavų tautose, yra nacionalsocialistinis pasaulinis judėjimas su atitinkamomis nacionalsocialistinėmis partijomis, Vokietijoje - nacionalsocialistinė Vokietijos darbininkų partija.

Taip naujosios kartos nacionalsocializmas ir ateityje užtikrins rytietiškojo rasinio tipo rūšių išsaugojimą ir vystymąsi kovoje už visos arijų rasės išlikimą ir aukštesnį vystymąsi pagal jos rūšį ir prigimtį. Tam būtina sąlyga - slavų tautų išsilaisvinimas nuverčiant ir sugriaunant sovietų imperiją. Atominiame amžiuje šis išsilaisvinimas gali ateiti tik iš vidaus.

Todėl ši ilgalaikė perspektyva netrukdo Vokietijos nacionalinei Ostpolitik, kurią propaguoja Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front, siekiančiai pirmiausia atkurti Vokietijos vienybę, laisvę ir suverenitetą per derybas su Sovietų imperija ir kartu siekiančiai Vokietijos valstybės užsienio politikos neutralumo, nepriklausomo nuo Vakarų ir Rytų.

116 - KAREIVYSTĖ

Remdamasis amžiniais gyvybės ir gamtos dėsniais - kova dėl išlikimo, atranka ir išnykimu tų rūšių, kurios tapo netinkamos gyventi, - nacionalsocializmas išpažįsta kovingą požiūrį į gyvenimą, kad užtikrintų žmonių ir rasių rūšių išsaugojimą ir vystymąsi. Šis karingas požiūris į gyvenimą stipriausiai atsiskleidžia kario, kaip nacionalsocialistinio vertybių idealo dalies, formoje ir etikoje.

Kaip ir darbininkų, kurių aštresnė apraiška ir iš kurių jis kyla, atveju, nacionalsocializmas taip pat supranta kareivius, viena vertus, kaip konkrečią socialinę grupę nacionalinėje bendruomenėje, tuos vyrus, kuriems patikėta saugoti išorinį ir vidinį valstybės saugumą ir kuriems garantuojama jų teisėta vieta bei jiems priklausanti garbė. Kita vertus, kareivystė apibūdina kovotojo etinį požiūrį į gyvenimą, išreikštą pagrindiniu principu:

"Tas, kuris prisiekia svastikos vėliava, neturi nieko, kas jam dar priklauso!"

Kareivis yra darbininkas etiniu vertybinio idealizmo supratimu, nes pagal savo gabumus, polinkius ir galimybes jis atsiduoda nacionalinei bendruomenei ir dirba jai iš visų jėgų. Kaip karys jis tarnauja nacionalinei bendruomenei savo kovingu požiūriu į gyvenimą, kuris, savaime suprantama, apima įsipareigojimą ir savo gyvybės paaukojimą. Kareivis, integruotas į discipliną, įsakymus ir paklusnumą, yra nacionalsocialistinės revoliucijos kalavijas.

Nacionalsocialistų kareivystė yra maištas prieš buržuazinį buržuazinį pasaulį (žr. buržuazija) ir priešinasi buržuaziniam materializmui išdidžia, herojiška kovos, drąsos, pasiaukojimo, išsižadėjimo ir tarnystės laikysena (taip pat žr. išdidumas). Tačiau tai nėra militaristinis lankscionizmas ar samdinys kaip savaiminis tikslas, o sąmoninga politinė kariuomenė, tarnaujanti Nacionalsocialistinei vokiečių darbininkų partijai ir jos kovai už Naująją tvarką. Ši politinė kariuomenė atitinka Sturm-Abteilung tradiciją, kuri yra vienintelis autentiškas ir teisėtas jos įkūnijimas. Tautos lyderiai, kaip aukščiausias nacionalsocialistinis asmens tipas, kyla iš politinių karių bendruomenės (taip pat žr. Führerprinzip ir Elite).

117 - SUVERENITETAS

Suverenitetas - tai valstybės gebėjimas apsispręsti ir nepriklausomybė nuo užsienio įtakos visose srityse: Krašto gynyba, nacionalinė ekonomika, kultūra, jurisdikcija, užsienio ir vidaus politika. Suvereniteto išraiška yra konstitucinė valdžia, gebėjimas įgyvendinti konstituciją, kuri reguliuoja visą valstybės gyvenimą.

Nacionalsocializme tauta yra suverenas, t. y. save suvokianti ir gebanti politiškai veikti žmonių bendruomenė. Tautos valios reiškėja, taigi ir faktinė nacionalinio suvereniteto reiškėja, yra Nacionalsocialistų partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija). Remdamasis tokiu tautų suvereniteto supratimu, nacionalsocializmas siekia tautų apsisprendimo teisės ir priešinasi bet kokiam imperializmui.

Po pralaimėjimo Antrajame pasauliniame kare Vokietija nebuvo suvereni nei kaip visuma, nei kaip ją sudarančios valstybės, bet liko kontroliuojama nugalėtojų, ypač JAV ir Sovietų Sąjungos, ir taip išliko pusiau kolonijinėje vergovėje. Būtent prieš tai kovoja Naujasis frontas, siekiantis vokiečių tautos laisvės, taip tapdamas Vokietijos laisvės judėjimu ir sudarydamas sąlygas atkurti NSDAP, kuri galiausiai atgaus Vokietijos valstybinį suverenitetą.

Kadangi Vokietijos suverenitetas baigėsi atleidus paskutinę NSDAP sudarytą nepriklausomą Reicho vyriausybę ir sutriuškinus pačią partiją, jis gali būti atkurtas tik atkūrus partiją ir jai vėl užgrobus valdžią.

Tautos suverenitetas įgyvendinamas nacionalinėje valstybėje arba imperijoje, kurios pagrindas yra į ją susivienijusių tautų laisvė. Naujasis frontas pirmiausia siekia ne Vokietijos nacionalinės valstybės, bet Ketvirtojo reicho kaip viršnacionalinės Europos santvarkos, kuri vienodai užtikrintų suverenitetą ir galėtų išspręsti pakankamos gyvenamosios erdvės problemą.

118 - SOVIETŲ SAJUNGA

Sovietų Sąjunga yra viena iš dviejų supervalstybių, todėl kartu su JAV yra pagrindinė imperializmo jėga pasaulyje, kelianti grėsmę tautų laisvei. Šis sovietinis imperializmas tarnauja dogmatinei marksizmo ideologijai (taip pat žr. dogmatizmas). Jos völkisch nešėjas yra rusų tauta, kuri pati yra marksistinės diktatūros aukos.

Nacionalsocializmas, kaip organizuota arijų rasės valia gyventi (žr. "arijų" ir "valia"), yra antiimperialistinis ir kovoja už visų baltųjų tautų laisvę. Todėl ji priešiška ir marksistinei ideologijai, ir Sovietų Sąjungos valstybinei santvarkai, ir iš jų kylančiam imperializmui. Tačiau kadangi Sovietų Sąjunga yra branduolinė supervalstybė, jos negalima nugalėti iš išorės, nei karu, nei spaudimu, ji turi būti įveikta iš vidaus revoliucija. Tai įvyks per nacionalsocialistinio judėjimo pergalę Sovietų Sąjungoje, per kurią Rusija, kaip ir visas slavų gyvenamasis plotas Europoje, taps būsimojo Ketvirtojo reicho dalimi. Trumpalaikę ir vidutinės trukmės Vokietijos nacionalinės politikos Sovietų Sąjungos ir jos imperijos atžvilgiu būtinybę reikia atidžiai atskirti nuo šio labai ilgalaikio tikslo.

Naujojo fronto bendrija siekia Vokietijos neutralumo, per kurią bus atkurta vokiečių tautos vienybė, laisvė ir suverenitetas - pasitelkiant visapusišką politinį susivienijimą ir bendradarbiavimą su Sovietų Sąjunga. Tai griežtai atskiria valstybių užsienio politikos bendradarbiavimo klausimą nuo ideologinės kovos.

Pagrindinis naujosios kartos nacionalsocializmo Vokietijoje priešas yra ne Sovietų Sąjunga. Kalbant apie galios politiką, pagrindinis priešas yra JAV ir jas valdantis sionizmas, kaip ir kultūriniu požiūriu amerikizmas, prieš kurį nukreipta Vokietijos kultūrinė revoliucija. Priešingai, iš Sovietų Sąjungos nesklinda joks kultūrinis imperializmas, o sionistinė įtaka yra daug mažiau ryški.

119 - SOCIALIZMAS

Kapitalizmo įveikimas ir socialistinės santvarkos sukūrimas yra tradiciniai darbininkų judėjimo, kurio paveldėtojas ir tobulintojas yra nacionalsocializmas, tikslai. Socializmas yra bendruomenės valia - bendruomenės, kurioje darbuotojas yra lygus ir gerbiamas, kurioje kiekvienas vertinamas ir apdovanojamas tik pagal tai, ar jis atsistoja į savo vietą pagal savo sugebėjimus, o ne pagal tai, kokį darbą atlieka. Socialistinė santvarka grindžiama darbininkiškumo principais ir gali būti įgyvendinta tik laisvoje ir nepriklausomoje valstybėje.

Jokia internacionalizmo išganymo doktrina nepadarys darbininko laisvo ir nesukurs teisingumo - tai gali padaryti tik savi žmonės. Tačiau tai įmanoma tik tada, jei tauta iškovos laisvę ir suverenitetą ir taps nepriklausoma valstybe. Todėl noras būti laisva, išdidi ir nepriklausoma tauta (nacionalizmas) ir noras sukurti teisingą visų klasių, luomų ir sluoksnių bendruomenę (socializmas) susilieja į nacionalsocializmą, prie kurio prisideda rasinė sąmonė (taip pat žr. rasinė higiena).

Taigi teisingai suprastas socializmas įmanomas tik kaip nacionalinis socializmas! Nacionalsocializmo politinės galios nešėja yra Nacionalsocialistų partija. Vokietijoje tai - Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija. Savo partijos programoje ji tiksliai išdėsto vokiškojo socializmo principus ir reikalavimus: šūkis išdėstytas 24 punkte: GEMEINUTZ VOR EIGENNUTZ, kuris vėliau įgyvendinamas konkrečiais 9-18 punktų reikalavimais:

Vienodos visų Volksgenossen teisės ir pareigos (žr. lygybė);

Teisė į darbą - pareiga dirbti;

Darbo ir pastangų nereikalaujančių pajamų panaikinimas panaikinant palūkanų vergiją;

Konfiskuoti visą karo pelną;

Nacionalizacijos;

Dalijimasis pelnu;

dosni pensijų sistema;

Mažųjų ir vidutinių įmonių skatinimas;

Žemės reforma;

Mirties bausmė žmonių kenkėjams.

Socialinė ir ekonominė völkisch socializmo forma yra korporatyvizmas, o valstybės forma - nacionalsocialistinė Volksstaat, kurią remia partija (žr. valstybė). Völkisch socializmas vienodai kovoja su liberaliuoju kapitalizmu ir marksizmu, juos įveikia ir yra kertinis Naujosios tvarkos akmuo.

120 - VALSTYBĖ

Nacionalsocializmas siekia totalinės valstybės, t. y. tokios valstybės, kuri per totalinę mobilizaciją apima ir integruoja visas socialines grupes ir sluoksnius, visas tautinės bendruomenės gyvenimo apraiškas ir visus tautinius bendražygius, organizuoja ir sutelkia visas jėgas bei energiją ir nukreipia jas į vieną tikslą:

Žmonių rūšių išsaugojimas ir vystymasis!

Ši totalinė valstybė yra nacionalsocialistinė liaudies valstybė, suformuota ir remiama nacionalsocialistų partijos (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija), atsiradusi kaip nacionalsocialistinės revoliucijos rezultatas ir pagrįsta korporatyvizmu. Tačiau pagal nacionalsocialistų supratimą valstybė niekada nėra tikslas savaime, ji visada yra priemonė tikslui pasiekti. Ji tarnauja tautos išlikimui ir aukštesniam vystymuisi pagal jos rūšį ir prigimtį ir yra valios bendruomenės, kurią tauta sudaro, kad galėtų gyventi ir vystytis, - tautos valios bendruomenės (žr. "Valia") - valdžios ir politikos organizavimo forma. Tik šis tikslas ir tik tokia jos egzistavimo prasmė gali patvirtinti valstybės teisėtumą.

Valstybė visada yra žmonių valios bendruomenės organizacinė forma. Tai gali būti grindžiama ir ideologija, klase, religija, konstitucija, materialiniais interesais ir t. t., tačiau nacionalsocialistai pripažįsta, kad tai iš tikrųjų egzistuoja, tačiau nepripažįsta, kad tai yra etiškai pagrįsta, tačiau su tuo kovoja ir galiausiai įveikia.

Etiškai pateisinama valstybė yra tik tautinė valstybė, kuri pagal apsisprendimo teisę apima visus kartu gyvenančius tautos narius. Aukščiausia valstybės forma yra Reichas, kaip didelio masto valdžios politinė santvarka ir arijų rasės gyvenamoji erdvė (žr. "arijų"). Taigi Ketvirtasis reichas yra tikroji valstybės organizacijos forma, kurią Naujoji tvarka siekė įgyti nacionalsocializmo dėka. Ten, kur įmanoma teisinė revoliucija (t. y. daugumoje vakarietiško tipo demokratinių valstybių), perėjimas nuo valdančiosios sistemos prie nacionalsocialistinės liaudies valstybės vyksta per valstybės reformą.

Pramogos su svastika

Anekdotų rinkinys, kurį sudarė Gerhardas Lauckas

42.

Po ilgos demonstravimo dienos Mičigane tikrai nekantravome septynias valandas važiuoti namo, susispaudę sename "Ford" sunkvežimyje. Iš pradžių mielai aptarėme dienos įvykius. Tačiau netrukus linksmumas užleido vietą nuoboduliui, nes stebėjome, kaip lekia kilometrai. Tada tai įvyko...

Vos galėjome patikėti savo akimis! Tai buvo Dievo dovana! Pažvelgėme pro langą ir pamatėme *mobilių žydų*! Tai buvo ilgas mėlynas autobusas su didele Dovydo žvaigžde ant šono. Pradėjome spragsėti "*Baltosios jėgos*" saliutais. Iš pradžių žydai mums mojavo atgal. Taigi, kai mūsų sunkvežimis pravažiavo pro juos, mes nuleidome langus, dar labiau saliutavome ir šaukėme "Heil Hitler!" ir "Dar šeši milijonai!". Užsidėjau antrankius ir pasilenkiau pro langą.

Vienų šypsenos virto įniršio kupiniais žvilgsniais, o kitų - tuščia sumišimo išraiška. Tada prasidėjo apgailėtinas verksmas ir beldimas į langus. Matydami tuos kabliais apsikarsčiusius žydus, pratrūkome juoktis. Isterija žydų autobuse buvo neįtikėtina! Jie verkė, rėkė, daužė kumščiais į langus, visiškai nevaldomi.

Tuomet autobuso vairuotojas atsigrėžė pažiūrėti, kas čia vyksta. Tai buvo per daug gerai, kad būtų tiesa. *Juodaodis* autobuso vairuotojas atsisuko ir pamatė klykiančius žydus, tada pažvelgė pro langą ir išvydo sunkvežimį, pilną saliutuojančių nacių su svastikų raiščiais. Niekada nemačiau, kad juodaodžio akys būtų tokios didelės! Prisiekiu, tai buvo kaip tame sename *Abboto ir Costello* filme, kai vargšas senas juodaodis pamato vaiduoklį ir jo akys beveik iššoka iš galvos. Po kelių sekundžių autobusas buvo tik dėmelė horizonte. Niekada nesu matęs, kad autobusas važiuotų taip greitai.

Dėl šio incidento juokėmės visą kelią namo.

43.

Kai pardavinėjome savo namą, nekilnojamojo turto bendrovė atsiuntė žydų agentą. Viskas vyko gerai, kol jis atėjo į mano kambarį, kuris taip pat buvo ir mūsų vietinio padalinio biuras. Kai jis įėjo į mano kambarį, jo žandikaulis nukrito ant grindų. Jis galėjo laimėti aukso medalį už bėgimą; taip greitai jis nušoko.

Spėju, kad jam nepatiko mano *Naujosios tvarkos* laikraščiai, Konfederacijos vėliavos ir svastikos lipdukai, kurie puikiai tinka ir namuose!

